

- panaikinti 2011 m. sausio 26 d. Komisijos sprendimą K(2011)275 galutinis procedūroje „Valstybės pagalba C 7/2010–KStG, *Sanierungsklausel*“ pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio 1 dalį;
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pagrįsdama savo skundą apeliantė remiasi vienu teisiniu pagrindu.

Buvo pažeista SESV 107 straipsnio 1 dalis. Bendrasis Teismas nepaisė, kad KStG 8c straipsnio 1a dalis, vadinamoji sanavimo sąlyga, nėra selektyvi:

- Vadinamoji sanavimo sąlyga nebuvo *prima facie* selektyvi, nes nebuvo jokios taikytinos referencinės sistemos išimties, o ji buvo bendra priemonė, kuria galėjo pasinaudoti visos įmonės valstybės narės teritorijoje.
- Vadinamoji sanavimo sąlyga taip pat buvo pateisinta mokesčių sistemos pobūdžiu ir struktūra. Sanavimo sistemą pateisino, pirma, apmokestinimo pagal ekonominius pajėgumus principas, antra, kova su sukčiavimu ir, trečia, objektyvūs žalingo kapitalo dalių įsigijimo ir kapitalo dalių įsigijimo sanavimo tikslais skirtumai.

2016 m. balandžio 22 d. Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) pateiktas apeliacinis skundas dėl 2016 m. vasario 9 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimtų nutarties byloje T-639/14 Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (DEI)/Europos Komisija

(Byla C-228/16 P)

(2016/C 211/50)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Apeliantė: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou A.E. (DEI), atstovaujama advokatų Efthymios Bourtzalas, Anargiros Oikonomou, Efsthathia Salaka, Charalampos Synodinos, Charisios Tagaras, Denis Waelbroeck

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti skundžiamą nutartį,
- grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad jis priimtų sprendimą dėl apeliantės reikalavimų panaikinti ginčijamą 2014 m. birželio 12 d. aktą,
- priteisti iš atsakovės visas bylinėjimosi išlaidas, patirtas tiek pirmosios instancijos teisme, tiek nagrinėjant šį skundą.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė teigia, kad ginčijamoje nutartyje padarytos esminės teisės klaidos ir ji turi būti panaikinta dėl šių pagrindų:

- 1) dėl akivaizdžios teisės klaidos ir motyvavimo trūkumų, kiek tai susiję su vertinimu, kad byla T-639/14 neteko dalyko, kiek šis vertinimas grindžiamas prezumpcija, jog ginčijamas aktas buvo „pakeistas“ 2015 m. kovo 25 d. Komisijos aktu;

- 2) dėl gero administravimo, teisės saugumo ir veiksmingos teisminės gynybos principų pažeidimo, kiek buvo nuspręsta, kad ginčijamas aktas buvo pakeistas 2015 m. kovo 25 d. aktu;
 - 3) dėl akivaizdžios teisės klaidos, kiek tai susiję su Europos Sąjungos įstaigų aktų teisėtumo principo aiškinimu ir taikymu;
 - 4) dėl faktų iškraipymo ir teisės būti išklausytai pažeidimo, nes Bendrasis Teismas nusprendė, kad ginčijamo akto motyvuose „*nėra jokios nuorodos į galimos arbitražo sprendimo forma gautos pagalbos valstybinį pobūdį*“, ir dėl akivaizdžiai klaidingo vertinimo, kad DEI nurodytos teisės klaidos ginčijamame akte „*bus būtinai išnagrinėtos <...> byloje T-352/15*“;
 - 5) dėl DEI argumentų iškraipymo, kiek tai susiję su kriterijais, kuriais remiantis turėjo būti daroma išvada dėl to, ar dėl šio ieškinio reikia priimti sprendimą, kiek jis susijęs su 2012 m. skundu, ir dėl akivaizdžios teisės klaidos, nes Bendrasis Teismas nusprendė, kad 2015 m. kovo 25 d. sprendimu Komisija „*implicitiškai*“ atmetė 2012 m. skundą, ir
 - 6) dėl akivaizdžios teisės klaidos ir akivaizdžios vertinimo klaidos, nes Bendrasis Teismas nusprendė, jog kiekviena šalis turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.
-